

sjældne højder, det nåede. Men jeg synes, det var en meget ensidig måde at betragte tilværelsen på, at så snart folk får mulighed for at eje deres egen bolig, kommer al landsens ulykker, og så vil det partout totalt ødelægge den almennyttige sektor.

Hvorfor ikke se det sådan, at man selv kan investere i sin lejlighed og overtage den, frem for at man skal flytte ud af lejligheden, hvis man kunne tænke sig at bo i en ejerbolig? Ønsket er jo netop, at der også er nogle ressourcestærke personer, som bliver i området, så hvorfor ikke give den mulighed? Det betyder jo ikke, at den almennyttige sektor vil forsvinde, men det vil skabe en større fleksibilitet. Sådan har jeg læst forslaget, men det var jo interessant med disse vældige ideologiske under- og overtoner, og jeg forstod, at hr. Keld Albrechtsen også begyndte at opfatte ministeren som en slem revisionist, så det var jo sådan virkelig i trinrækkefølge, man hørte det her.

Jeg tager meget pragmatisk på det. Jeg synes, vi har brug for begge dele, og det er med de briller på, jeg synes det her kunne være et frisk initiativ, hvis det blev gennemført. Hvor meget det så ville afstedkomme, er svært at vide. Jeg tror ikke, at det ville være det, der ville revolutionere verden, men det ville være en lille, praktisk mulighed, et meget jordnært forslag. Lad det da komme an på en prøve! Det kunne jo ske, at det faktisk ville skabe yderligere variation i nogle af de boligområder, hvor der netop savnes denne variation.

Kirsten Jacobsen (FRI):

Det er egentlig fænomenalt, at et forslag på to linjer kan skabe en sådan søgang i Folketinget, som det her forslag har skabt i dag, og særlig bemærkelsesværdigt er det vel, fordi jeg ikke kan huske, hvor mange gange tidligere et forslag med det her indhold eller et mere vidtgående er blevet behandlet.

Når man ser på det, kan man da spørge sig selv: Hvordan i alverden kan det gå til, at de, der har hidset sig mest op ideologisk set og talt for de svage lejere og løsningen af de boligsociale problemer, ikke kan se fordelene ved at bruge nogle af de økonomiske ressourcer, der ligger i den almennyttige sektor, til at løse de boligsociale problemer for de svageste lejere? Det er jo nemlig en kendsgerning, at i den bedste og den billigste del af den almennyttige sektor bor lejere, som overhovedet ikke har boligsociale problemer, og der er heller ikke andre,

der kommer derind, for der er ventelister på 25 år rundt omkring, og det er kun dem med de lave numre, der står i det boliglotteri. Derfor synes jeg, det er hyklerisk, og jeg synes, det er endnu mere hyklerisk, når man så skal høre om England og fru Thatcher. Det er en historisk kendsgerning, det er en rigtig historisk kendsgerning, at ejerlejlighedstanken er fostret i Rumænien og i de andre østeuropæiske lande. Det kan være, det kommer som en overraskelse, men så kan jeg henvise til litteraturen på området, så vil man finde ud af det.

Jeg kunne godt tænke mig at sige til forslagsstillerne – jeg tror ikke, det betyder særlig meget – at måden, som man har tænkt sig at få vurderet boligerne på, synes jeg måske egentlig ikke er helt hensigtsmæssig, og jeg går ud fra, at forslagsstillerne har den opfattelse, at hvis man kan finde en anden og bedre og mere praktisk måde at gøre det på, jamen så er det nok i orden.

Den ressource, der ligger i boligerne, skal bruges til at styrke sektoren, til at styrke løsningen af de boligsociale problemer, vi alle sammen ved er der, og det har sektoren aldrig nogen sinde villet. Og derfor kan jeg slet ikke forstå, hvordan hr. Keld Albrechtsen med oprejst pande kunne gå helt på tredje sal på grund af den ideologiske strid, for det går jo i virkeligheden ud på, at det, hr. Keld Albrechtsen vil, er, at enten staten eller en boligforening eller Boligselskabernes Landsforening eller nogle andre bestemmer, hvordan det er, de her mennesker skal bo, og hvad det er for en husleje, de skal have.

Det, vi andre siger, er, at vi vil lade individet selv bestemme, og det er altså det, som er så forfærdeligt – det er simpelt hen så forfærdeligt, at man vil lade individet bestemme! Der er jo ingen pligt her. Og jeg har aldrig kunnet forstå, hvorfor lejere i almennyttige boligselskaber skal være retsløse i forhold til alle andre lejere. De kan ikke få et ordentligt huslejenævn at klage til, og de kan altså heller ikke få den ret, som alle andre lejere har til at købe deres egen bolig på den ene eller den anden måde.

Det syntes hr. Keld Albrechtsen i øvrigt var fint, dengang man gav lejerne i den private udlejningsmasse den mulighed. Der ville man nok fra Enhedslistens side være gået endnu længere.

Og jeg ved godt, at det kun er ved salg, men eftersom der sidder nogle, jeg var lige ved at sige pampere, og det skal jeg lade være med at